

Horšov v době vlády Marie Terezie (1740 - 1780)

elektrozařízení slouží takzvaná místa zpětného odběru. Vytvářejí je města a obce, prodejci elektro nebo třeba servisy ve spolupráci s kolektivními systémy. To jsou partneři, jejichž prostřednictvím výrobci plní své zákonné povinnosti. Nejbližší takové místo vašemu bydlišti najdete na internetu (na stránkách největšího kolektivního systému ELEKTROWIN, který zajišťuje zpětný odběr elektrospotřebičů v celé České republice

– www.elektrowin.cz). V Horšovském Týně je to sběrný dvůr v ulici K Terénu otevřený v úterý a čtvrtek od 14 do 18 hodin a v sobotu od 7 do 12 hodin. Samozřejmě už dnes je, že váš starý spotřebič odveze prodejce, který k vám domů dopraví nový.

Rada čtvrtá:

Stovky prodejen také Elektrowin vybavil speciálními sběrnými koši. Stejně koše mají k dispozici i školy, které se zapojily do ekologického projektu **Uklid'me si svět!**

Rada pátá: Budte

na sebe hrdí!

Pokud staré spotřebiče odkládáte jen do míst zpětného odběru, máte důvod k hrdosti. Přispíváte totiž významně k ochraně životního prostředí. Nejenže nepouštíte do země olej a do vzduchu freony, ale také například šetříte elektrickou energii. Ze starých spotřebičů se totiž dá získat přes 80 % materiálů vhodných k dalšímu využití, většinou kovů. Jejich použití v hutích podle průzkumu, který nedávno zveřejnil ELEKTROWIN, zatím ušetřilo množství elektřiny, která by stačila obyvatelům třicetitisícového města na rok. Díky tomu se také podstatně snižují emise skleníkových plynů.

Vznešená císařovna Marie Terezie jistě v Horšově ani v Horšovském Týně nikdy nebyla. A přece se doba její vlády do dějin této dnes zdánlivě nevýznamné lokality zapsala. Marie Terezie, ač jinak velice konzervativní katolička a na rozdíl od svého syna Josefa II. i milovnice ještě téměř barokní nádhery, byla panovnicí, která podporovala snahy udělat v říši zcela racionální pořádek. A tak bylo začato především s revizí majetku a vůbec s kontrolou či celostátním auditem. K tomu patřilo nejen sčítání lidí, číslování domů, z něhož se vlastně vychází dodnes, ale také i první mapování, které provádělo hlavně vojsko. A mapy z této doby by mohly sloužit dodnes i pro revitalizaci horšovské obory. Na těch z let 1764 - 1768 je totiž zachována soustava rybníků, které pak už v 19. století byly vysušeny a staly se z nich louky a pole. Z dob 1. vojenského mapování pochází i mapa, na které je ještě zobrazen rybník obklopující nedávno zrestaurovaný pavilon Annaburk. Tehdejší uspořádání obory včetně této stavby je dokladem životního stylu šlechty. Ten byl právě v 2. polovině 18. století ovlivněn filozofií francouzských preromantiků, kteří zdůrazňovali spojení člověka a přírody, idealisovali si život venkovanů a na základě toho budovali i v přírodě různé stavby, vysazovali aleje a u lip jiných listnáčů, ale také stromů ovocných. Na různých místech v parcích či v oborách pak stály i sochy, někdy svatých, ale častěji antických postav. Bývalo tomu tak i v horšovské obore. Bohužel budoucí staletí těmto ideálům nepřála. Kruté zacházení s přírodními i architektonickými památkami se podepsalo i na obore v Horšově. Nejen že z více než pěti původních rybníků zůstaly pouze dva, ale nešetřeným zacházením vzaly za své i mnohé krásné aleje i jednotlivé prastaré stromy. Ale zdá se, že i horšovské obore se blýská na lepší časy. Svědčí o tom nejen žáky, studenty a jejich učitelé opravený či vlastně znovuvybudovaný Annaburk, ale i připravovaný projekt na revitalizaci celé, dnes už oficiálně uznané kulturní památky, již se obora letos stala a ke které by mělo dojít právě i díky snahám horšovotýnské SOŠ a SOU. Škoda jen, že slavná 8 kilometrů dlouhá zeď, která oboru ohraničuje, má už opravdu namále.

Marie Špačková

Jak jsem urazil Komunistickou stranu Československa Vzpomínka na dobu, kdy u nás vládli stalinisté (8. pokračování)

V roce 1961 nastoupil v Protituberkulózním středisku Okresního ústavu národního zdraví v Domažlicích Dr. Albín Mulač, který výrazně omezil příliš časté rentgenování pacientů. Mě se po vyšetření zeptal, proč jsem přišel na léčení tak pozdě? Řekl jsem mu, že jsem v letech 1955 až 1957 několikrát žádal o léčení, protože můj zdravotní stav byl katastrofální, ale Dr. Berger mi nevyhověl a tvrdil, že se můj plicní nález dobře hojí. Teprve 9. července 1958 mi oznámil, že se můj plicní nález „mírně“ zhoršil a poslal mě do Tuberkulózní léčebny v Tachově.

V lednu 1962 poslal jsem školskému odboru na ONV v Domažlicích žádost o zaměstnání, doporučenou Závodní radou střední školy v Horšovském Týně. Když jsem se nedočkavě dočkal písemné odpovědi, šel jsem na školský odbor a tam mi soudruzi Jaroslav Thomayer a Gozler řekli, že vhodné zaměstnání pro mne nemají a doporučili mi, abych si místo našel jinde! Zkrátka mě vyhodili na dlažbu!

Toto jednání obou soudruhů bylo výsměchem Vládnímu usnesení o opatřeních v boji proti tuberkulóze ze dne 21. prosince 1955, ve kterém se uvádí: „Tuberkulózním osobám je u nás věnována mnohostranná péče. Nesmějí být zaměstnávány pracemi ve škodlivém prostředí, ani pracemi přesčas a v noci. Při pracovní neschopnosti pro aktivní tuberkulózu jim může být zvýšeno nemocenské až do výše čisté denní mzdy a může jim být poskytováno po dva roky. S tuberkulózním zaměstnancem nesmí být rozváznán pracovní poměr, ani mu nesmí být dána výpověď a to nejen po dobu ústavního ošetřování, ale ještě po dobu šesti měsíců po jeho skončení. V některých případech zaměstnávající organizace nemusí zařadit pracovníka na jeho původní práci. A to tehdy, jestliže by výkon dřívějšího zaměstnání nebyl vhodný ze zdravotního hlediska. Pak je organizace povinna zajistit pracovníkovi jinou vhodnou práci vzhledem k jeho zdravotnímu stavu, schopnostem a pokud možno i jeho kvalifikaci! Za komunistického režimu jsem jako nestraník, který odmítl vstoupit do KSČ, neměl žádnou šanci. Byl jsem pronásledován a šikanován po stranické linii s mimořádnou tvrdostí. Péče o tuberkulózní osoby, uvedená ve vládním usnesení, pro mne neplatila. Stalinisté ji hrubě porušovali! Marrně jsem se dovolával spravedlnosti na Okresní odborové radě, Krajské odborové radě, Krajském národním výboru, Ústřední radě odborů v Praze, ministerstvu zdravotnictví a školství a Okresní prokuratuře v Domažlicích, která v rámci všeobecného dozoru mohla můj případ vyšetřit, ale vedoucí prokurátor Peleška mou stížnost zamítl s odůvodněním, že to není právní případ!

Po smrti prezidenta Antonína Zápotockého byl v roce 1957 zvolen prezidentem Antonín Novotný. Za jeho vlády skončily politické procesy, při nichž docházelo k justičním vraždám a období teroru vystřídala relativně uvolněná atmosféra slavných 60. let. Od konce 50. let se konečně začalo propouštět a z koncentráků a vězení se vracelo stále více lidí. Prezident A. Novotný vydal 9. května 1962 rozhodnutí o amnestii. Další zásadní zlom nastal v roce 1963, kdy soudy několik set lidí rehabilitovaly a jejich procesy označily za nezákonné. Také na domažlickém okrese se vraceli nezákonné odsouzení lidé, ale stalinisté zde vládli dál a tvrdě šikanovali nestraníky.

Pokračování příště

Stanislav Gryc

NEŽ MŇE ZDE ODLOŽÍŠ – VÍŠ, ŽE...

...nekompletní rozebraný spotřebič = poplatek!

elektrowin vám radí www.elektrowin.cz

...kompletní nerozebraný spotřebič = zadarmo!

Chraňme společně životní prostředí!

za odbor životního prostředí
Mgr. Jana Vacíková

UPOZORNĚNÍ:
uzávěrka červnového
čísla ZPRAVODAJE
15. 5. 2010